

Dosarul nr. 2ra-1433/2022
2-19161534-01-2ra-06102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (S. Vișcu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, M. Anton, O. Cojocaru)

Î N C H E I E R E

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Verejan Gheorghii,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Asociației Proprietarilor de
Locuințe Privatizate nr. 54/203 împotriva lui Verejan Gheorghii și Verjan Maria
privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 03 octombrie 2019, SA „Termoelectrica” în interesele APLP nr. 54/203, a
înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Verejan Gheorghii și Verejan
Maria, prin care a solicitat încasarea datoriei pentru consumul energiei termice în
sumă de 10 944,53 de lei, acumulată pentru perioada septembrie 2016 - iulie 2019
și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, potrivit contractului de livrare-
utilizare a energiei termice în apă caldă nr.5146 din 01 februarie 2009, încheiat
între SA „Termoelectrica” (până la redenumire SA „Centrala Electrică cu
Termoficare nr. 2” din Chișinău, succesorul în drepturi al SA „Termocom” în
procedura falimentului), și APLP nr.54/203, ultima și-a asumat obligația de a
achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate. Din cauza neonorării
obligațiilor, la 15 august 2019, datoria APLP nr.54/203 la consumul de energie
termică constituia suma de 8 234 435,70 de lei, devenind de fapt debitorul SA
„Termoelectrica”.

Urmare a consumului de energie termică, APLP nr.54/203 a prestat în
continuare servicii de gospodărire comunală, inclusiv, energie termică,
proprietarilor, chiriașilor, locatarilor apartamentelor, încăperilor locuibile și
nelocuibile ai blocului locativ gestionat, care la rândul lor au beneficiat de serviciul
prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea serviciilor comunale,
conform facturilor primite. În caz de neachitare a datoriilor la serviciile locativ-
comunale, inclusiv alimentarea cu energie termică, APLP nr.54/203 are dreptul să

acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei.

A invocat că, APLP nr. 54/203 nu a acționat în judecată consumatorii care au admis restanțe, și nici pe Verejan Gheorghii și Verejan Maria, pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice în sumă totală de 10 944,53 de lei acumulată pentru perioada septembrie 2016 - iulie 2019, din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată. Or, SA „Termoelectrica” este în drept de a se adresa în judecată cu acțiune pentru apărarea drepturilor altor persoane prin înaintarea acțiunii oblice.

Astfel, conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ-comunale Gheorghii Verejan și Maria Verejan sunt proprietarii apartamentului nr. xx amplasat pe str. Xxxx și au acumulat o datorie la plata energiei termice în sumă de 37 424,40 de lei. La materialele dosarului este anexat titlu executoriu nr. 2-2014/2016 din 22 februarie 2017, emis de Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău, prin care din contul pârâților s-a încasat datoria pentru consumul de energie termică în sumă de 26 479,87 de lei, pentru perioada 01 iulie 2005 - 01 septembrie 2016.

A relatat că prin prezenta acțiune oblică SA „Termoelectrica” solicită încasarea datoriei în sumă de 10 944,53 de lei, pentru perioada octombrie 2016 - iulie 2019. Serviciile publice de gospodărie comunală se prestează și respectiv se achită costul acestora. În cazul prestării serviciilor comunale de către administratorul fondului locativ APLP nr.54/203, prestarea serviciilor este efectuată în temeiul conturilor personale deschise pe numele pârâților.

A menționat reclamantul că, potrivit prevederilor pct. 17, 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării/reconectării la sistemul de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.191 din 19 februarie 2002, prevede că plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor / încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori gestionari sau prestatorii de servicii.

Prin hotărârea din 07 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată.

S-a încasat în mod solidar de la Gheorghii Verejan și Maria Verejan, în beneficiul APLP nr.54/203, datoria pentru consumul energiei termice, formată pe perioada octombrie 2016 - iulie 2019, în sumă de 10 944,53 de lei.

S-a încasat în mod solidar de la Gheorghii Verejan și Maria Verejan, în beneficiul SA „Termoelectrica”, cheltuielile de judecată, taxa de stat în sumă de 328,33 de lei.

În rest pretențiile SA „Termoelectrica” în interesele APLP nr. 54/203 către Gheorghii Verejan și Maria Verejan privind încasarea datoriei pentru consumul energiei termice, au fost respinse ca neîntemeiate.

La 09 decembrie 2021, Gheorghii Verejan, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 07 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea parțială a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi prin care acțiunea să fie admisă parțial și anume de a încasa suma de 5 520,99 de lei.

Prin decizia din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Gheorghii Verejan și s-a menținut în vigoare hotărârea din 07 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală, indiferent de faptul dacă a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate. Or, lipsa unui contract scris nu scutește consumatorul de obligația de a achita serviciul prestat.

A menționat Curtea de Apel Chișinău că, în virtutea raportului obligațional, Gheorghii Verejan și Maria Verejan, au obligația de a achita datoria pentru serviciile comunale prestate or, reieșind din circumstanțele cauzei, se atestă că proprietarii apartamentului nr. xx din str. Xxxx, în perioada octombrie 2016 - iulie 2019 au beneficiat de serviciile prestate de SA „Termoelectrica”, însă nu și-au onorat obligațiile în modul corespunzător și nu au achitat integral costul energiei termice livrate înregistrând o datorie în mărime de 10 944,53 de lei.

A mai indicat instanța de apel că apelantul nu a motivat dezacordul cu hotărârea instanței ce ține de fondul cauzei, a invocat doar încălcări de procedură, prestare de servicii necorespunzătoare, lipsa contractului și construirea unor anexe în jurul blocului locativ.

Totodată, instanța de fond corect a dispus încasarea în mod solidar de la Gheorghii Verejan și Maria Verejan, în beneficiul SA „Termoelectrica” a sumei de 328,33 de lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

La 16 septembrie 2022, Verejan Gheorghii a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 12 mai 2022 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a încălcat normele dreptului material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

A mai relatat recurentul că i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil și că aprecierea probelor de către instanțele inferioare a fost arbitrară.

La 06 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților copia cererii de recurs depusă de Verejan Gheorghii, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 177).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 12 mai 2022, care a fost expediată participanților la proces, la data de 12 iulie 2022, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Totodată la materialele cauzei este anexată cererea lui Verejan Gheorghii, prin care se confirmă faptul că acesta a făcut cunoștință cu materialele cauzei la data de 09 august 2022. (f.d. 156, 169).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Verejan Gheorghii, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 16 septembrie 2022, împotriva deciziei

instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața

instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Verejan Gheorghii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Verejan Gheorghii.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh